

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 19. května 2020 odvolání obžalovaného J [REDACTED] L [REDACTED], narozeného [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 10. února 2020, číslo jednací 21T 104/2019 – 139, a v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Sochorové a soudců Mgr. Anny Ryšánkové a Mgr. Oldřicha Volence rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno f), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek **částečně ruší**, a to ve výroku o náhradě škody poškozenému J [REDACTED] Č [REDACTED].

Za podmínek § 259 odstavec 3 trestního řádu, při nezměněných výrociích o vině, trestu a náhradě nemajetkové újmy se ve věci znovu rozhoduje

takto:

Obžalovaný

J [REDACTED] L [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], starobní důchodce, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED],

je podle § 228 odstavec 1 trestního řádu **povinen zaplatit** poškozenému J [REDACTED] Č [REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], náhradu škody v částce 40 234 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozený J [REDACTED] Č [REDACTED] se zbytkem nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku a byl odsouzen podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let a šesti měsíců. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu pěti let. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozenému J. Č. škodu v částce 57 343 Kč; podle § 228 odst. 1 tr. řádu byl obžalovaný zavázán povinností zaplatit náhradu nemajetkové újmy poškozeným – M. Č. ve výši 550 000 Kč a J. Č. a P. A. každému ve výši 450 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byli výše uvedení poškození se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních a podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli s celými nároky na náhradu nemajetkové újmy odkázáni poškození J. H., I. K., Ing. P. K., A. Č., F. Č., R. Č., Ing. P. A., L. Z., J. H., M. Č., Ing. P. A. ml. a P. A.
2. Přečinu se obžalovaný podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že dne 18. 8. 2019 v 15.18 hodin v Mladé Boleslavi řídil po ulici Josefodolská ve směru jízdy od ulice Ptácká osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, reg. zn. , přičemž v místě před okružní křižovatkou se silnicí I/38, se dostatečně nevěnoval řízení vozidla, za jízdy ve vozidle pravděpodobně usnul a vjel do protisměru, kde se přední částí vozidla střetl čelně s cyklistou J. Č., nar. , který jel na jízdním kole zn. Favorit po ulici Josefodolská od obce Debř, kdy nárazem vozidla byl poškozený J. Č. odhozen na komunikaci k levému silničnímu svodidlu a utrpěl zranění neslučitelná se životem, kterým podlehl, kdy bezprostřední příčinou smrti poškozeného byl pouřazový a pokrvácivý šok při sériových zlomeninách žeber vlevo s odhmožděním kůže a podkoží, tříštivé zlomenině levé klíční kosti, zlomenině hrudní kosti, pohmoždění plic a trhlině levé plíce a při tříštivých zlomeninách obličejových kostí.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které prostřednictvím svého obhájce písemně zdůvodnil. Odvolání zaměřil pouze proti výročkům o náhradě škody a nemajetkové újmy. Především se nedomnívá, že by úhrada za notářské služby vynaložená poškozeným J. Č., nar. dne , v rámci řízení o pozůstalosti po J. Č., nar. dne , byla škodou, která by byla v příčinné souvislosti s porušením zákona obžalovaným, bez kterého by k ní nedošlo. Namítá, že úhrada za notářské služby odráží hodnotu pozůstalosti poškozeného a byla by vynaložena i v případě že by nedošlo k porušení zákona obžalovaným. Dále zdůrazňuje, že základem posouzení náhrady nemajetkové újmy poškozené M. Č., J. Č. a P. A. by mělo být zjištění takových skutečností, které soudu umožní založit úvahu na určitém kvantitativním posouzení základních souvislostí posuzovaného případu, což se dle jeho názoru nestalo a soud I. stupně vycházel pouze z jejich písemného vyjádření. Nesouhlasí s tím, že vzájemné vztahy v rodině nebyly blíže zjišťovány, a z prvním soudem zmíněného rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 12. dubna 2016, spisové značky 4Tdo 1402/2015, cituje jiné jeho závěry konkrétně úvahu „Na druhé straně však taková snaha o peněžitou kvantifikaci duševních útrap, při níž není možné vycházet z objektivně měřitelných výsledků, jak je tomu např. u ohodnocení rozsahu fyzického poranění, musí vycházet z velmi pečlivého uvážení všech okolností případu, při němž došlo ke vzniku škodné události, a která má dopad na sekundární oběti, vazeb mezi pozůstalými a obětí trestné činnosti a dalšího maximálně zjistitelného počtu specifik, jež umožní stanovit adekvátní kompenzaci nemajetkové újmy v penězích. Přitom by mělo být pravidlem, aby soud při posuzování takového druhu újmy rozhodoval skutečně o celistvém nároku a nedocházelo, jak tomu může být u peněžité škody, toliko k jeho částečnému přiznávání za současného odkazování poškozených ve zbývajících částí na řízení ve věcech občanskoprávních. Nemajetková újma ve smyslu § 2959

občanského zákoníku představuje ucelené duševní útrapy osoby, které jsou následkem škůdce (pachatelova) jednání a které jsou rovněž prožívány komplexně. Volba takového postupu je přitom ve shodě s požadavkem opuštění paušalizace přiznávaných částek, které byly trestními soudy přiznávány automaticky, přičemž pro případnou moderaci a zohlednění mimořádných okolností případu, jež mohly vést k jejímu zvýšení, byli poškození odkazováni na občanskoprávní řízení. V rámci adhezního řízení tedy nyní přichází do úvahy postup dle § 228 odst. 1 trestního řádu pouze za situace, kdy má soud za naplněné veškeré podmínky pro takové rozhodnutí, tedy, byl-li nárok uplatněn řádně a včas podle podmínek stanovených v § 43 odst. 3 trestního řádu. Přitom je nutno znovu zdůraznit, že uvedený nárok musí být podložen takovými skutečnostmi, které umožní dostatečně přesnou kvantifikaci nemajetkové újmy na základě níže popsaných kritérií. Tvrzení a prokázání takových skutečností pak náleží poškozenému či jeho zmocněnci a soudy nemají povinnost prokazovat je nad rámec, který by byl v rozporu s požadavkem na rychlost a hospodárnost trestního řízení. Nejsou-li takto stanovené podmínky splněny, není na místě, aby z hlediska určení výše náhrady nemajetkové újmy v penězích soud přiznával pouze hodnotu odpovídající jeho představě o kompenzaci újmy z důvodu obecného příbuzenského vztahu, bez prokazování jeho specifik. Požadavku komplexnosti rozhodnutí by proto odpovídalo celkové odkázání poškozeného s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy dle § 229 odst. 1 trestního řádu.“ Závěrem navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek ve výrocích o náhradě škody a nemajetkové újmy zrušil a dle § 229 odst. 2 trestního řádu poškozené M. Č. J. Č. a P. A. s jejich nároky na náhradu nemajetkové újmy odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. K podanému odvolání zaslali poškození M. Č. J. Č. a P. A. písemné vyjádření, které za ně vypracoval jejich zmocněnec. Jsou přesvědčeni, že okresní soud při rozhodování o jimi uplatněných nárocích postupoval zákonným způsobem a v souladu s aktuální judikaturou. Nároky se podrobně zabýval a důvody, proč jen nejbližším příbuzným přiznal nárok na náhradu nemajetkové újmy, podrobně vysvětlil v odůvodnění napadeného rozsudku. Navrhují proto, aby krajský soud odvolání obžalovaného zamítl.
5. Při veřejném zasedání konaném o odvolání obhájce předložil soudu sdělení pojišťovny Allianz adresované obžalovanému ze dne 18. 5. 2020, podle něhož tato pojišťovna zaslala pozůstalým M. Č. částku 550 000 Kč, J. Č. částku 450 000 Kč a částku 40 234 Kč představující náklady pohřbu, a P. A. částku 450 000 Kč. Částku 17 109 Kč pojišťovna odmítla uhradit, protože se nejedná o škodu vzniklou v příčinné souvislosti s předmětnou pojistnou událostí. Sdělení pojišťovny bylo ve veřejném zasedání přečteno a přítomný zmocněnec poškozených k tomu uvedl, že o výplatě pojistného plnění mu není nic známo. Obhájce obžalovaného poté omezil výhrady proti rozsudku tak, že odvolání již směřuje pouze proti části výroku o náhradě škody spočívající v nákladech vynaložených na odměnu a výdaje notářky v dědickém řízení.
6. Z podnětu podaného odvolání krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného výroku rozsudku i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad tak, jak byly omezeny v průběhu veřejného zasedání konaného o odvolání. Poté dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
7. Především je však třeba konstatovat, že okresní soud v daném případě věnoval rozhodování o nárocích na náhradu škody i nemajetkové újmy skutečně mimořádnou pozornost, své rozhodnutí podrobně a výstižně odůvodnil, a i kdyby nedošlo k omezení odvolacích důvodů, většina výhrad obžalovaného by neměla naději na úspěch. Jedinou výjimkou jsou právě sporné náklady J. Č. Č. vynaložené na úhradu odměny a výdajů notářky, která projednávala dědické řízení po J. Č. Č., který při předmětné dopravní nehodě zahynul. K tomu je třeba uvést, že občanský zákoník v hlavě III, oddíl 3, pododdíl 2 nazvaném „náhrada při újmě na přirozených právech člověka“ v § 2956 až § 2968 stanoví jaké újmy je škůdce povinen odčinit (mezi jinými např. zadostiučinění za prodělané duševní útrapy § 2956 a § 2957 či náklady pohřbu - § 2961), náklady

dědického řízení však mezi tyto instituty zahrnuty nejsou. I dle názoru odvolacího soudu tedy vyvstává pochybnost, zda mezi škodnou událostí, tedy předmětnou nehodou, a škodou vzniklou úhradou notářských poplatků je zachována příčinná souvislost a za této situace nelze v adhézním řízení o této náhradě pozitivně rozhodnout. Krajský soud proto z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek zrušil pouze v oddělitelném výroku o náhradě škody poškozenému J. Č. a přiznal mu pouze náhradu za náklady vynaložené na pohřeb zemřelého, zatímco se zbytkem jeho nároku jej odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Ve výrocích týkajících se náhrady nemajetkové újmy pak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další **řádný** opravný prostředek **přípustný**.

Praha 19. května 2020

JUDr. Jitka Sochorová v.r.
předsedkyně senátu